

ud, som om det, vi her stod og talte om, var Bagateller, som om det ikke spillede nogen afgørende Rolle, om disse smaa Tilskud blev ydet fra Statens Side til Fremme af disse Formaal. Men det kan kun se saaledes ud for Mennesker, som ikke er kendt med de Forhold, som nu en Gang hersker ude i Landbefolkningen. Disse Tilskud, der fra Statens Side er ydet til Husdyravlens Fremme, har, skønt ringe Beløb, haft en ganske afgørende Betydning for Iværksættelsen af de forskellige Foranstaltninger, der er iværksat ude i vore Landboforeninger til Fremme af Husdyravlen, og jeg tror ikke, der er et eneste Menneske, der vil benægte, at den Indsats, man fra Statens Side har gjort ved at yde disse Tilskud, har været medvirkende til, at den danske Husdyravl staar paa et saa højt Stade, som den i Øjeblikket gør. Jeg vil tillade mig at gentage det, skønt jeg ved, det er sagt af andre Talere, at der har været nedsat en Kommission til nærmere at overveje Betimeligheden af at foretage Ændringer i den bestaaende Husdyrlov. Jeg vil gerne rette det direkte Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister: Har den højtærede Minister været bekendt med denne Kommissions Betænkning, den Gang han skrev og fremsatte dette Lovforslag, og hvis han har været bekendt med den, hvilke Grunde har der da foreligget for den højtærede Minister til overhovedet ikke at tage Hensyn til de i denne Betænkning fremsatte Bemærkninger? Samtidig henstiller jeg til Ministeren at lade det Udvalg, som sikkert bliver nedsat til Behandling af denne Sag, tilflyde Eksemplarer af denne Betænkning, for at Udvalget kan danne sig et Skøn over, i hvilken Udstrækning Ministeren har taget Hensyn til den.

Naar den højtærede Minister i det foreliggende Lovforslag foreslaar helt at stryge Tilskuddet til Præmier ved Dyrskuer, er det en Sag, jeg paa det bestemteste maa fraraade dette høje Tings Medlemmer at gaa med til, thi ihvorvel de Præmiebeløb, Staten har ydet, har været overordentlig kummerlige, har de haft stor Betydning til Iværksættelse af det Arbejde, der er gjort paa dette Omraade ude i Landet. Det har Gang paa Gang vist sig vanskeligt indenfor Landboorganisationerne ved direkte Medlemsbidrag at skaffe de fornødne Midler til Veje til Virkeliggørelse af saadanne Formaal, men det hele er glædet uhyre let og glat, naar man fra Statens Side har faaet blot dette saare minimale Tilskud. Naar Ministeren vil gøre gældende, at Dyrskuer i Almindelighed afkaster en vis Indtægt til de

Landboforeninger, der foranstalter dem, berør dette paa en Misforstaaelse af Ministeren, et vist Ukendskab til de Forhold, som gennem Aarene har raadet indenfor disse Landboforeninger. Hvis man vil gennemgaa Landboforeningernes Regnskaber gennem Tiderne, vil man se, hvor mangfoldige Gange Dyrskuer netop har givet betydelige Underskud i Stedet for Overskud. Det er jo muligt, at den højtærede Minister har faaet Øje paa et betydeligt Overskud ved et bestemt Dyrskue og har ment, at dette Tilfælde kunde være Rettesnor paa dette Omraade, men det kan det ikke. Derfor maa jeg meget bestemt fraraade dette Tings Medlemmer at gaa med til at stryge Bestemmelsen om, at Staten yder Tilskud til Præmiering ved Dyrskuer, thi dette vilde efter min Opfattelse bevirke, at dette ganske overordentlig vigtige Led i Arbejdet paa Fremme af vor Husdyravl vilde lide en Skade, som vanskelig lod sig genoprette. Jeg nærer selvsagt ikke nogen som helst Frygt for, at den høje Rigsdag skulde være den højtærede Minister følgagtig i dette Forslag, men jeg synes ikke, man kan undlade at gøre opmærksom paa det forkastelige i blot at tænke paa at gøre noget saadant.

Naar endvidere Ministeren vil stryge hele Tilskuddet til Hesteavlforeningerne, vil jeg tillade mig at fremhæve, at dette betragter jeg som en afgørende Fejl. Det er rigtigt, at den danske Hesteavl i Øjeblikket ikke afkaster noget stort Udbytte til Avlens Udøvere, men det er altsaa de øjeblikkelige Forhold, der bevirker dette. Lige saa sikkert er det, at det gennem Tiderne har haft en meget stor økonomisk Betydning for den danske Landbostand, at der har været en Bevægelse paa dette Omraade gaaende ud paa at udvikle Hesten til den Ydeevne, hele det skønne Ekssteriør, hele den Udholdenhedsgrad, som Hesten, saaledes som den eksisterer her i Danmark i Øjeblikket, er i Besiddelse af, og netop Hesteavlforeningerne har paa dette Omraade haft meget stor Betydning. Det er maaske rigtigt, at der har været de Hesteavlforeninger, til hvilke Statsbidragene ikke har været fuldt ud berettigede, henset til det minimale Arbejde, vedkommende Forening har præsteret, og den Værdi, denne specielle Forening har haft for Avlen. Men i al Almindelighed har Hesteavlforeningerne gjort ganske overordentlig Nytte, og man maa ikke, fordi Hesteavlforeningerne i Øjeblikket herhjemme staar i Stampe, tro, at den Tid ikke kan komme, da Hesteavlen vil betyde et overordentlig stort Supplement til de